Очима ти сказав мені: люблю.
Душа складала свій тяжкий екзамен.
Мов тихий дзвін гірського кришталю,
несказане лишилось несказанним.

Життя ішло, минуло той перон,
гукала тиша рупором вокзальним.
Багато слів написано пером.
Несказане лишилось несказанним.

Світали ночі, вечоріли дні.
Не раз хитнула доля терезами.
Слова, як сонце сходили в мені.
Несказане лишилось несказанним.